

POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Czubik

w sprawie z zażalenia M. B.

na postanowienie Sądu Najwyższego z 28 maja 2025 r., sygn. akt I NSP 208/25

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 25 września 2025 r.

odrzuca zażalenie.

D.Z.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy postanowieniem z 28 maja 2025 r., I NSP 208/25, stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał skargę M. B. (dalej: „Skarżący”) na postanowienie referendarza sądowego w Sądzie Apelacyjnym w Krakowie z 1 kwietnia 2025 r. do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Krakowie.

Pismem z ... czerwca 2025 r. Skarżący złożył zażalenie na powyższe postanowienie Sądu Najwyższego, wnosząc o jego zmianę. Kolejnym pismem z ... czerwca 2025 r. wniósł o „weryfikację tego orzeczenia”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie, jako oczywiście niedopuszczalne, podlega odrzuceniu.

Zażalenie jest zwyczajnym środkiem zaskarżenia (środkiem odwoławczym), służącym zasadniczo do kwestionowania orzeczeń wpadkowych (incydentalnych)

wydawanych w toku postępowania. Przysługuje ono wyłącznie wtedy, gdy ustawa tak stanowi. Orzeczenia Sądu Najwyższego są niezaskarżalne, ostateczne i prawomocne. Przepisy szczególne czynią nieraz wyjątki od tej zasady [np. art. 29 § 21 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (t.j. Dz.U. 2024, poz. 622)], co jednak nie narusza jej istoty. Sąd Najwyższy pełni szczególną rolę w Państwie (sprawowanie tzw. nadzoru judykacyjnego – art. 183 § 1 Konstytucji RP), orzeka poza trybem instancyjnym, co skutkuje generalną niewzruszalnością jego orzeczeń.

Zaskarżonym postanowieniem z 28 maja 2025 r. Sąd Najwyższy przekazał skargę Skarżącego zgodnie z właściwością do Sądu Apelacyjnego w Krakowie, jego prawa są więc w pełni zabezpieczone i powinien on oczekiwać na rozpoznanie skargi przez Sąd Apelacyjny w Krakowie.

W związku z powyższym, zażalenie podlega odrzuceniu *a limine*, ze wszystkimi jego wnioskami szczegółowymi (takimi jak w przedmiocie wyznaczenia pełnomocnika z urzędu), o czym orzeczono w sentencji.

D.Z.

[a.ł.]